

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce **M.R.**, bytem, proti žalovanému **Magistrátu města Brna**, odbor sociální péče, se sídlem Koliště 19, 601 67 Brno, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 22.6.2011, č.j. MMB/0161269/2011, sp. zn. OSP/7240/552/33/11/No./odv. bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno Černovice, odboru sociálního a všeobecného (dále jen „ÚMČ Brno Černovice“ nebo „správní orgán I. stupně“), č.j. 1072/2011/BBE ze dne 3.3.2011 bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 3.3.2011 bylo rozhodnuto o dávce systému pomoci v hmotné nouzi tak, že správní orgán nepřiznal žalobci dávku mimořádné okamžité pomoci z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví. Uvedeného rozhodnutí odkázal na skutečnost, že účastník je vlastníkem nemovitosti a disponoval s bankovními účty.

Vzhledem k tomu, že ke dni 1.7.2010 činil zůstatek na účtu žadatele vedeného u ... : č.ú. ... částku ve výši ... dospěl správní orgán k předpokladu, že účastník je schopen svoji sociální a majetkovou situaci řešit dlouhodobě ze svých finančních prostředků. Vzhledem k tomu, že je vlastníkem nemovitého majetku, ¼ nemovitosti, kterou mohl využít ihned popřípadě po určité době pro zvýšení příjmu, a to jak krátkodobě pro překlenutí stavu hmotné nouze tak dlouhodobě, je dán předpoklad, že svoji sociální a majetkovou situaci může řešit dlouhodobě ze svých finančních prostředků.

II.

Shrnutí žalobních bodů:

Dne 12.8.2011 podal žalobce žalobu proti rozhodnutí žalovaného s argumentací, že bylo rozhodnuto v rozporu se zákonem č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi. Dále namítl, že žalovaný není orgánem příslušným rozhodnout ve věci odvolacího řízení. Argumentoval tím, že neprokázal v odůvodnění, že žalobce vlastní prostředky k řešení situace hmotné nouze a posuzoval pouze domněnky a předpoklady a vycházel z domnělých předpokladů, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci. Ve skutečnosti žalovaný neposoudil, neprošetřil a nezkoumal momentální jeho poměry a okolnosti, protože jinak by muselo být zjištěno, že nevlastní žádné prostředky a majetek, který by mohl a měl použít pro řešení sociální situace hmotné nouze. Navrhl proto, aby přezkoumávané rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Právní stanovisko žalovaného:

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 20. září 2011 doručeném Krajskému soudu v Brně dne 23.9.2011 uvedl, že nárok žalobce neuznává a k uvedeným námitkám se vyjádřil v podstatě následovně:

Vzhledem ke skutečnosti, že v případě žadatelů netvořících rodinu s dětmi rozhoduje v I. stupni o dávkách v systému pomoci v hmotné nouzi dle místa trvalého pobytu žadatele příslušný úřad městské části Brna (§ 130 písm. c), § 139 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích) není odvolacím správním orgánem krajský úřad, jak stanoveno v § 77 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, nýbrž dle § 89 odst. 1 správního řádu nejbližší nadřízený správní orgán, tj. Magistrát města Brna. Důvodem proč se při stanovení odvolacího správního orgánu nepostupuje dle § 77 odst. 1 cit. zákona je skutečnost, že UMČ Brno Černovice nemá postavení obce s pověřeným obecným úřadem resp. pověřeného obecného úřadu ani obce s rozšířenou působností. Žalovaný má za to, že dostatečným způsobem byl prošetřen stav věci a dostatečným způsobem byla splněna povinnost stanovená v § 3 správního řádu. K námitce žalobce týkající se majetkové situace odkázal žalovaný na odůvodnění rozhodnutí a sice, že v rámci šetření bylo zjištěno, že žalobcův zůstatek bankovního účtu č. 3353290/3500 vedeného na jméno pana Rapanta, který ke dni 1.7.2010

činil 502.078,44,-Kč, dále spoluvlastnictví nemovitosti (list vlastnictví č. 187, katastrální území Tečovice, 636029). Učiněný závěr žalovaného se dále opíral o listinné důkazy evidované ve spisové dokumentaci sice výpis z katastru nemovitosti prokazující stav evidovaný ke dni 19.8.2010, výpis z účtu č. 3353290/3500 vedeného u Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV.

Správní spis:

Ze správního spisu žalovaného bylo zjištěno, že žalobce podal žádost o mimořádnou okamžitou pomoc z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví dne 8.2.2011, která téhož dne byla doručena správnímu orgánu I. stupně. Obsahem žádosti je zjištění, že žalobce je bez finančních prostředků, dávku žádal na jídlo potřeby dietního stravování, na zakoupení obuvi do mrazu, placení regulačního poplatku u lékaře, poplatku za léky. Na základě šetření žalovaná zjistila, že žalobce ke dni 1.7.2010 měl zůstatek u... , ve výši ... s tím, že tato částka ke dni 12.7.2010 byla převedena na účet ..., který je ve vlastnictví matky žalobce ...

Dále ve spise se nachází úřední záznam k příspěvku na živobytí č.j. ... žalobce, z kterého se zjišťuje historie na účtě č. ... za dobu od července 2009 do srpna 2010, na účtě č. .. za dobu od ledna 2010 do srpna 2010, na účtě č. ... dobu od července 2009 do srpna 2010 a na účtě ... za dobu od července 2009 do května 2010.

Dále bylo zjištěno, že žalobce je vlastník nemovitosti, kterou neuvedl ve formuláři celkových sociálních a majetkových poměrů taktéž ani výši zůstatku jeho hotovosti. Ve spise je založen výpis z katastru nemovitosti katastrální území 636029 Tečovice, list vlastnictví č. ... prokazující spoluvlastnictví žalobce k uvedeným nemovitostem.

Dne 28.2.2011 vydal úřad městské části Brno Černovice rozhodnutí č.j.... , jímž rozhodl v souladu s ust. § 21, § 51 a § 66 zákona č. 111/2006 Sb., v platném znění o vzniku a povinnosti vrácení přeplatku, dávky příspěvek na živobytí za měsíce listopad roku 2008 až srpen roku 2010 v celkové výši...

V.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Za splnění zákonných podmínek dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

V souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Ž a l o b a n e n í d ů v o d n á .

Soud nepřisvědčil námitce žalobce, že žalovaný nebyl příslušný a oprávněný rozhodovat v odvolacím řízení ve věci dávky hmotné nouze.

Podle § 130 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení) v platném znění, územně členěná statutární města upraví své vnitřní poměry ve věcech správy města statutem, který je vydáván formou obecně závazné vyhlášky obce. Ve statutu stanoví zejména pravomoc orgánů městských obvodů a městských částí na úseku samostatné a přenesené působnosti.

Podle § 139 odst. 1 cit. zákona orgány statutárních měst vykonávají přenesenou působnost, která je zákonem svěřena pověřením obecním úřadům a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností.

Podle § 139 odst. 2 cit. zákona orgány městských obvodů a městských částí vykonávají přenesenou působnost, kterou podle zvláštních zákonů vykonávají orgány obcí. Statutární město může statutem určit městské obvody a městské části, jejichž orgány budou vykonávat zcela nebo z části přenesenou působnost svěřenou zvláštními zákony pověřeným obecním úřadům, popř. některou přenesenou působnost svěřenou zvláštními zákony obecním úřadům obcí s rozšířenou působností.

Podle § 77 odst. 2 zákona č. 111/2006 Sb., v platném znění rozhodnutí vydaná podle tohoto zákona ve správním řízení úřady městských částí statutárních měst přezkoumávají v odvolacím řízení Magistráty statutárních měst.

Podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění nestanoví-li zákon jinak, je odvolacím správním orgánem nejbližše nadřízený správní orgán.

Z výše uvedeného vyplývá, že žalovaný tj. Magistrát města Brna byl příslušný k rozhodování o odvolání žalobce v odvolacím řízení.

Důvodná není ani námitka, že žalovaný nesprávně prošetřil a přezkoumal záležitosti odvolání. Naopak soud je toho názoru, že žalovaný správní orgán I. stupně se zabývaly skutkovým zjištěním a postupovaly v souladu se zákonnými podmínkami stanovenými zákonem č. 116/2006 Sb., v platném znění.

Podle § 2 odst. 3 citovaného zákona osoba se považuje za osobu v hmotné nouzi, jestliže nesplňuje podmínky uvedené v odst. 2 avšak s přihlédnutím k jejím příjmům celkovým sociálním a majetkovým poměrům jí hrozí vážná újma na zdraví.

Podle § 4 odst. 1 citovaného zákona dávky v systému pomoci v hmotné nouzi jsou:

- a) příspěvek na živobytí
- b) doplatek na bydlení
- c) mimořádná okamžitá pomoc

V případě posuzování stavu hmotné nouze a nároku na dávku se nebere v úvahu možný okruh společně posuzovaných osob. Jde o situaci jednoznačně vázanou na správní uvážení orgánu pomoci v hmotné nouzi. Mimořádná okamžitá pomoc je jednorázová dávka, není nároková, tudíž záleží na uvážení správního orgánu, který o ni rozhoduje, zda ji žadateli poskytne. Je proto nezbytné, aby příslušný správní orgán při posuzování nároků se zabýval celkovými sociálními a majetkovými poměry osoby a jejími příjmy.

Žalobce podal žádost o mimořádnou okamžitou pomoc z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví dne 8.2.2011, k žádosti žádné dokumenty nedoložil argumentoval tím, že je bez finančních prostředků, dávku potřebuje na úhradu jídla dietního stravování, na zakoupení zimní obuvi, placení regulačního poplatku u lékaře a poplatků za léky. Prvostupňový správní orgán si zajistil podkladovou dokumentaci, která je založena ve správním spise a citována v odůvodnění soudního rozhodnutí. Jednoznačně bylo prokázáno, že žalobce měl zřízeno několik bankovních účtů z nejvyšší zůstatkovou finanční hotovostí ... je spoluvlastníkem nemovitostí uvedených na elv. č. ..., obec Tečovice.

Podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona č. 116/2006 Sb., v platném znění žadatel o dávku je povinen osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, na její výši nebo výplatu dát písemně souhlas k ověření těchto skutečností a na výzvu se osobně dostavit k příslušnému orgánu pomoci v hmotné nouzi nebrání tomu těžko překonatelné překážky, zejména zdravotní stav.

Podle § 49 odst. 5 cit. zákona nesplní-li osoba uvedená v odst. 1 – 4 ve lhůtě stanovené příslušným orgánem pomoci v hmotné nouzi povinnosti uvedené v odst. 1 – 4, může být po předchozím upozornění žádost o dávku zamítnuta, výplata dávky zastavena nebo

dávka odejmuta. V daném případě žalobce neuvedl v žádosti o dávku pravdivé a úplné údaje proto také správní orgán zahájil správní řízení ve věci přeplatku příspěvku na živobytí a dne 28.2.2011 vydal rozhodnutí č.j..., jímž rozhodl z moci úřední o vzniku a povinnosti vrácení přeplatku dávky příspěvek na živobytí za měsíce listopad 2008 až srpen 2010 v celkové výši...

V návaznosti na zjištění správního orgánu dne 27.9.2010 doložil žadatel a příjemce dávky tj. žalobce prohlášení..., sestry jmenovaného, ve kterém uvádí, že finanční hotovost byla žalobci svěřena a dle jejich pokynů byly účty zrušeny. Na základě výše uvedeného správní orgán tyto skutečnosti ověřil a zjistil, že bankovní účet žadatele u banky ...byl zrušen dne 1.9.2010. Shodně s názorem žalovaného i soud se přiklonil k účelovosti prohlášení o tom, že zjištěné finanční prostředky nejsou žalobce a které bylo předloženo ...nejednalo se o věrohodný důkaz, neboť majitelem bankovního účtu na němž uvedená finanční hotovost byla uložena byl žalobce, tuto skutečnost správnímu orgánu I. stupně však zatajil, nepřiznal finanční hotovost, kterou evidentně disponoval. Rovněž tak se jevily spekulativními i další postupy jmenovaného, který následně zrušil účet, převedl finanční hotovost, opětovně byl zaevidován na Úřadu práce ode dne 28.10.2010. Podstatnou skutečností pro posuzování nároku na uplatňovanou dávku je však okolnost, že žalobce neosvědčil a zatajil skutečnost, že má zřízené bankovní účty, na kterých má finanční hotovost. Uváděná skutečnost dostatečně prokazuje, že sociální a majetková situace žadatele může být dlouhodobě řešena z jeho finančních prostředků. Nelze rovněž přehlédnout, že je vlastníkem nemovitého majetku, kterým rovněž mohl přispět ke zvýšení jeho příjmu.

Podle § 79 zákona č. 111/2006 Sb., v platném znění náklady řízení o příspěvku na živobytí, mimořádné okamžité pomoci a doplatku na bydlení nese stát.

V této souvislosti soud odkazuje na judikaturu NSS sice rozsudek ze dne 16.3.2011, č.j. 6Ads 114/2010 – 60, www.nssoud.cz, dle kterého: „ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi je třeba vykládat tak, že stát nese veškeré náklady spojené s řízením o příspěvku na živobytí mimořádné okamžité pomoci a doplatku na bydlení podle tohoto zákona tedy i náklady, které v tomto řízení vzniknou účastníkovi řízení; jedná se totiž o evidentní odchylku od obecné úpravy správního řádu z roku 2004. Nárok na náhradu nákladů však vzniká účastníkovi řízení pouze v případě, že tyto náklady byly vynaloženy nutně a účelně a pokud postup účastníka řízení nevykazuje znaky zneužití práva“.

V daném případě si správní orgány důsledně ověřovaly rozhodné skutečnosti na straně žalobce (§ 66 zákona č. 116/2006 Sb., v platném znění) tyto hodnotily podle zásady volného hodnocení důkazů a dospěly ke správnému závěru, že žalobce nelze považovat za osobu v hmotné nouzi, kterému v případě neposkytnutí finanční pomoci hrozí vážná újma na zdraví (§ 2 odst. 3 cit. zákona). Žalobce má dostatečné prostředky k zabezpečení svých nezbytných životních potřeb popřípadě k úhradě nezbytných jednorázových výdajů.

Z výše uvedených důvodů soud konstatuje, že ze strany žalovaného i správního orgánu I. stupně nedošlo k vadě neúplného zjištění skutkového stavu věci ani k chybnému posouzení právní otázky a proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce ve věci nebyl úspěšný, žalovanému náklady řízení nevznikly, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Tento rozsudek nabývá právní moci dnem doručení. Lze proti němu podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, ve dvojím vyhotovení. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a 106 odst. 2 s.ř.s.).

V Brně dne 30. listopadu 2011

JUDr. Eva Lukotková
samosoudkyně